ZKAZKY

KAZNĚJOVSKÉ ZÁKLADKY

ČÍSLO 11
DUBEN 2014

ŠKOLNÍ ČASOPIS ZŠ KAZNĚJOV

esf evropský sociální fond v ČR
EVROPSKÁ UNIE
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY
OP Vzdělávání pro konkurenceschopnost
PLZEŇSKÝ KRAJ
INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Dobrý den, vážení čtenáři!

Po zimě, která nám letos ani neukázala svou pravou tvář, je tu jaro, které přestože teprve nedávno začalo, je už v plném proudu. Sněženky již dávno odkvetly a narcisy, tulipány či pampelišky nás právě okouzlují svou krásou. Tak jen doufám, že při tom obdivování neustále přibývajících nových a nových květů a lístečků a také při pozorování znovuprobuzených drobných živočichů, si najdete chvilku na nově vycházející číslo školního časopisu.

Mimo jiné Vám, milí čtenáři, připomeneme zážitky z lyžařského kurzu našich „sedmáků“, vánoční přátelské utkání ve volejbalu mezi učiteli a žáky nebo školní turnaj ve stolním tenisu. Z kultury například vzpomeneme na úspěchy žáků v okresním kole recitační soutěže. Za zmínku stojí i vlastní básnická tvorba žákyně Terezy Vodákové ze 7. ročníku.

To je jen několik málo tipů, ale příspěvků a fotografií je mnohem více. Věřím, že si každý z Vás najde to „své“ a přeji všem za celou redakci příjemné chvíle nad stránkami časopisu ZKAZKY.

Ivana Kozlíková

OBSAH

rubrika	strana
Titulní stránka	1
Úvod	2
Naše škola	3 - 38
Naše město	39 - 40
Všehochuť	41 - 46
Na čísle se podíleli + Internetové odkazy	47

Exkurze chovatelského kroužku do zoologické zahrady hlavního města Prahy

Dne 28.9 2013 se vybraní žáci z chovatelského kroužku pod vedením p. uč. Mileny Maškové zúčastnili exkurze do zoologické zahrady hlavního města Prahy.

Z Kaznějova je odvezl vlak na hlavní nádraží v Plzni, kde už na výletníky čekal vlak směřující do Prahy. Najít si volné kupé bylo sice trochu obtížné, ale nakonec se místa přeci jen našla. Mezitím, co jedna z účastnic pečlivě zapisovala celou cestu a druhá fotografovala krajinu, ostatní se vesele bavili a kochali malebnou přírodou z okének vlaku. Projížděli různými nádražími, třeba Zdicemi nebo Berounem, až nakonec vystoupili v Praze na hlavním nádraží. Odtud je odvezlo metro a do cíle dojeli přelidněnou tramvají s několikaminutovým zpožděním. V ZOO je přivítala jubilejní slavnost - vždyť pražská zoologická zahrada slavila 82 let! Účastníci přijeli právě včas na to, aby stihli i začátek, tedy vystoupení africké bubnovací skupiny. Ihned potom, co v pražské ZOO dozněly poslední takty afrických tympánů, vystoupil 4TENT Jiřího Korna s poupravenou písní Lady karneval a s písní Lion. Společně jsme se pobavili a poslechli si projev ředitele pražské ZOO a projev primátora hl. města Prahy. Poté, co ředitel i primátor dokončili svůj projev, odpoutali jsme se od dřevěných laviček a rozběhli se podívat na lachtany.

Tato zvířata jsou výbornými plavci a nestačili nás udivovat tím, co všechno pod vodou dokážou. Otáčeli se a plavali, seč jim síly stačily. Po lachtanech nás čekali další výborní plavci, a sice tučňáci. Prohlédli jsme si i různobarevné druhy ptactva a vyrazili za koňmi Převalského.

Pražská zoologická zahrady je chová už spoustu let a díky ní se rozšířily už i řady převalských koní ve své rodné zemi, Mongolsku. Jsou to jediní žijící předci našich koní domácích, proto jsou tolik vzácní a oblíbení. Pražská zoo už do Mongolska poslala 3 klisny ze svého chovu. Ve volné přírodě je momentálně 300 koní Převalského.

Poté, co jsme prošli již větší část zoologická zahrady a viděli například kiangy, africké osly, jsme si dali přestávku na oběd na lavičce mezi slony a hyenami. O kousek dál se rozkládaly výběhy s kiangem a koňmi Převalského. Po delším úsilí se jedné z účastnic podařilo vyšplhat na vyšší stěnu skalního labyrintu prolézačkou pro malé děti a nafotografovat tam slony, kteří byli podle jejího tvrzení absolutně nefotogeničtí.

Po svačině jsme si dali rozchod na nakupování suvenýrů. A to nejlepší na konec: podařilo se nám najít a vyfotografovat gorily nížinné a jejich mláďata: tříměsíčního Kiburka a nedávno narozeného Nurunka. Potom nám zbyl čas sotva 6 minut na nakupování suvenýrů a na tramvaj jsme to stíhali tak akorát. Následovala cesta zpět metrem a opět vlakem s přestupem na starém známém plzeňském nádraží. Odtud jsme putovali až do Kaznějova, kde už nás netrpělivě vyhlíželi naši rodiče a příbuzní. Celý výlet se nám všem moc líbil a na jaře ho plánujeme opět - jen bude větší počet dětí.

Tereza Vodáková, 7. třída

DĚTI POMÁHAJÍ DĚTEM

Vybraná celková částka na konto Pomozte dětem: 19 490 Kč

2. 12. 2013 MěÚ	**7 985 Kč**
3. - 5. 12. 2013 ZŠ	**7 460 Kč**
13.12.2013 konvent Plasy	**4 045 Kč**

děkujeme všem, kteří přispěli ☺

Radka Lavičková

Vánoční přátelské utkání

V pátek před Vánoci se třetí vyučovací hodinu v tělocvičně konalo vánoční volejbalové utkání, které skončilo těsným vítězstvím žákyň 2:1 až ve zkráceném třetím setu.

Rozhodčí: Milena Mašková

Týž den jsme první vyučovací hodinu sehráli též dvě utkání ve vybíjené čtvrtých a pátých tříd, která se také velmi vydařila.

Rozhodčí: Štěpán Vítovec

Doufáme, že se z této sportovní akce stane příjemná předvánoční tradice :-)

Milena Mašková

TURNAJ VE STOLNÍM TENISU

V lednu 2014 se sportovně nadšení učitelé Mgr. Mudra, Mgr. Vítovec a Mgr. Mašková rozhodli uspořádat 1. ročník celoškolního turnaje ve stolním tenisu a vytvořit tak tradici tohoto sportovního zápolení. Přihlášení žáci a žákyně byli rozděleni do dvou kategorií. První z nich se uskutečnila ve čtvrtek 30. 1. 2014 pro nejmladší stolní tenisty z 3. - 5. ročníků naší školy. Z původně přihlášených dvaceti závodníků se turnaje zúčastnilo 11 odvážlivců. Přestože se jednalo o nejmladší účastníky tohoto 1. ročníku, k vidění byly pozoruhodné a úctyhodné výkony všech zúčastněných. Po náročných soubojích byl na **1. místě oceněn Ondřej Matějček z 5. B, následován Zuzanou Pokornou z 5. B a Matyášem Šlaisem ze 4. A.** Ostatní účastníci turnaje si odnesli drobnosti na památku.

Následující čtvrtek 6. 2. 2014 se konalo dlouho očekávané sportovní zápolení žáků a žákyň 2. stupně naší ZŠ. Z původně ohlášených třiceti čtyř zájemců se na start 1. kola turnaje postavilo 25 závodníků. I tentokrát byly k vidění obdivuhodné a mnohdy opravdu dokonalé sportovní výkony. Po soustředěném výkonu si **1. místo zaslouženě vybojoval Pavel Jindra z 8. B, následoval ho nadějný stolní tenista z 6. B Jiří Churavý, třetí místo si vybojoval Jan Lavička ze 7. ročníku a nepopulární čtvrté místo zbylo na Michala Brauna z 6. A**. Ostatní účastníci si odnesli drobnosti na památku.

Turnaj se bezesporu vydařil a již nyní se těšíme na příští ročník tohoto turnaje.

Milena Mašková

FINÁLOVÉ DRAMA…

PUMA
0 0 5 0

2 8

…UŽ JDE DO TUHÉHO…

… A JEŠTĚ PÁR POSTŘEHŮ Z TURNAJE OD NAŠICH INVESTIGATIVNÍCH NOVINÁŘEK:-)

Jaké byly tvoje pocity před hrou?

Jan Lavička, 7. třída:
1. kolo ,,Nervózní."
2. kolo ,,Špatné."
3. kolo ,,Skvělé, ničeho se nebojím."

Jakub Straka, 7. třída:
1. kolo ,,Natěšený."

Vojtěch Pešek, 7. třída:
1. kolo ,,Žádné."

Michal Braun, 6. A:
1. kolo ,,Nervózní."

Jiří Churavý, 6. B:
1. kolo ,,Celkem dobré, zahraju si. Budu mít solidního soupeře."
2. kolo ,,Takový smíšený pocit, no, ale dobrý."
3. kolo ,,Super. Michal je kamarád."
4. kolo ,,Doufám, že také vyhraju."
5. kolo ,,Výborné."

Myslíš, že máš šanci vyhrát?

Jan Lavička, 7. třída:
1. kolo ,,Minimální."
2. kolo ,,Minimální."
3. kolo ,,Ano."
4. kolo ,,Minimální."

Jakub Straka, 7. třída:
1. kolo ,,Ne."

Vojtěch Pešek, 7. třída:
1. kolo ,,Ne."

Michal Mazuch, 7. třída:
1. kolo ,,Ne."

Jiří Churavý, 6. B:
1. kolo ,,Šanci mám, snad postoupím do dalšího kola."
3. kolo ,,No, Michal je dobrý, ale šance tady je."
4. kolo ,,Ano, určitě mám. Maličkou."

Michal Tichý, 7. třída:
1. kolo ,,Malou."
3. kolo ,,Ano, asi ano."

Jonáš Tichý,7.třída:
1. kolo ,,Ano."
2. kolo: „Ano."

Petr Holeček, 7. třída:
1. kolo ,,Minimální."

Tomáš Moule, 7. třída
1. kolo ,,Nevím. Možná."

Tomáš Jánský
1. kolo ,,Asi ne."

Alice Pokorná
1. kolo ,,Asi ne, možná."

Hrál tvůj soupeř dobře?

Jan Lavička, 7. třída:
1. kolo ,,Ne."
2. kolo ,,Velmi špatně."
3.kolo ,,Dobře."

Jakub Straka, 7. třída:
1.kolo ,,Ano."

Vojtěch Pešek, 7. třída
1.kolo ,,Ano."

Michal Mazuch, 7. třída:
1. kolo ,,Ano, hrál velice dobře."

Jiří Churavý, 6. B:
1. kolo ,,Celkem ano, nebyl špatný."
2. kolo ,,Ale ano, hrál, byla to celkem dobrá hra."
3. kolo ,,Výborně, byl to vyrovnaný boj."
4. kolo ,,Ano, hrál."

Michal Braun, 6. A:
1. kolo ,,Ano."

Michal Tichý, 7. třída:
1. kolo ,,Ano, snažil se."

Jonáš Tichý, 7. třída:
1.kolo ,,Ano."

Tomáš Moule, 7. třída:
1. kolo ,,Ano, hrál dobře."

Jak se cítíš v roli vítěze?

Tomáš Moule, 7. třída:
1. kolo ,,Dobře, jsem rád, že jsem vyhrál."

Jonáš Tichý, 7. třída:
1. kolo ,,Dobře, hodně dobře."

Michal Tichý, 7.třída:
1. kolo ,,Ano, super. Věřím si na vítězství."

Michal Braun, 6. A:
1. kolo ,,Dobře."

Jiří Churavý, 6. B:
2.kolo ,,No tak dobře,je to velký úspěch postoupit tak daleko."
3.kolo ,,Výborně,porazil jsem Michala."
4.kolo ,,Výborně,jdu do finále."

Jan Lavička, 7.třída
1. kolo ,,Skvěle."
2. kolo ,,Skvěle."
3. kolo ,,Skvěle."

Co jsi udělal špatně? Proč jsi nevyhrál?

Jakub Straka, 7. třída:
1. kolo ,,Já šel doleva, mezitím co míček letěl doprava. Prohrál jsem o bod, prostě náhoda."
Michal Mazuch, 7. třída:
1. kolo ,,Neumím to."
Tomáš Moule, 7. třída:
2. kolo ,,Náhoda."
Michal Tichý, 7. třída:
3. kolo ,,Nesnažil jsem se."
Alice Pokorná
4. kolo ,,Hrála jsem mimo."

Rozhovor s vítězem Pavlem Jindrou:

Jak se cítíš v roli absolutního vítěze?
,,Skvěle."
Hrál jsi dobře?
,,Ano."
Snažil ses?
,,Ano."
Pochválí tě doma?
,,Nevím, asi ano."
Jsi unavený?
,,Ano, jsem."
Jsi šťastný?
,,Ano."
Byl tvůj soupeř dobrý?
,,Velmi dobrý."
Blahopřejeme !!!

Marie Vyletová, Tereza Vodáková, 7. tř.

Internetový kurz zdravého životního stylu Hravě žij zdravě

V období září - prosinec 2013 se všichni žáci 5. A ZŠ Kaznějov aktivně zúčastnili sedmého ročníku internetového kurzu zdravého životního stylu nazvaného **Hravě žij zdravě**. V tomto období pravidelně každou středu plnili úkoly ve 4 navazujících lekcích. Za test v každé lekci získali body pro svou třídu podle úrovně svých znalostí. Kromě soutěžních úkolů žáci vyplňovali Deníček. Pro každou z lekcí byly generovány tři různě náročné dny, ke kterým žáci museli správně zaznamenat odpovídající příjem a výdej v daném dni. Správným řešitelům byly za každý den připsány cenné body. V soutěži uspěly ty třídy, které soutěž dokončily a které dosáhly nejvyššího bodového průměru na žáka. Soutěž byla oficiálně ukončena 31. 12. 2013 a v polovině ledna 2014 byly vyhlášeny výsledky kurzu a výherci. I když jsme se v průběhu kurzu dopustili několika chyb, způsobených zejména nezkušeností s touto soutěží, umístění na 6. pozici mezi pátými třídami, které soutěž v Plzeňském kraji dokončily, považuji za velký úspěch. Všem svým šikovným žákům a žákyním 5. A děkuji za aktivní a svědomitý přístup k této soutěži.

Pořadí tříd za kraj Plzeňský

Pořadí	Škola	Město	Třída	Počet bodů na 1 žáka	Body celkem	Počet žáků ve třídě	Počet žáků registrovaných
1.	Základní škola	**Dobřív 62**	**5. A**	**368.2**	**3314**	**9**	**9**
2.	Základní škola Školní 249	Merklín	5. A	312.2	4059	13	13
3.	Základní škola a Mateřská škola Srní 10	Kašperské Hory	5. A	308.5	617	2	2
4.	26. základní škola Skupova 22	Plzeň	5. C	305.5	6415	21	21
5.	MŠ a ZŠ Úterý 16	Úterý	5. A	265	1060	4	4
6.	**Základní škola Školní 479**	**Kaznějov**	**5. A**	**240.1**	**4082**	**15**	**17**
7.	Masarykova základní škola a Mateřská škola	Žihle 178	5. A	211.3	2747	13	13

Milena Mašková

MOMENTY ZE ZÁPISU NOVÝCH PRVŇÁČKŮ

TĚŠÍME SE NA VÁS ☺

Lyžařský kurz 7.třídy

(reportáž očima Terezy Vodákové)

Téměř celá naše třída se setkala pod sochou vlevo ve vestibulu. Moje maminka mi udělovala kázání,který si myslím musel vyslechnout každý.Kamarádka přišla jako obvykle se zpožděním.Znovu jsem si prohlédla můj batoh a musela jsem se usmát při vzpomínce,co jsme tam všechno cpali.Byl úplně přeplněný oblečením, a to jsem ještě nesla tašku s pitím a jídlem na cestu,lyže s hůlkami a masivní boty na lyže.Další část mých zavazadel tvořil notebook,bez kterého bych se asi neobešla.Hlídala jsem ho jako oko v hlavě.

Shluk dospělých a žáků se vydal k vlaku. Museli jsme na něj čekat. Všichni se loučili s rodiči a já nebyla výjimkou. Následovala vřava u vlaku, kde mi připadalo, že z něj vystupuje fronta dlouhá, jako se dřív čekalo na banány na trzích. Lidé stále proudili ven a já měla trochu strach, jestli se vůbec dostaneme dovnitř. Nakonec jsme se ale dostali dovnitř a usadili se v kupé, svorně nazvaných kupíčkách. Cesta proběhla za hlasitého hovoru dobře a my dorazili do Železné Rudy. Asi půl hodiny jsme stáli a klepali se zimou před penzionem, dokud nás nepustili dovnitř. Učitelé rozdělili pokoje a my do nich vrazili jako uragán.

Bydlely jsme pět holek v nádherném apartmánu. Měl předsíňku s koupelnou a další velkou místnost s pohovkou,televizí a postelí.Mě ale zaujal malý pokojíček za dalšími dveřmi.Stály tam dvě postele,lampa a šatní skříň.Rovnou jsem si zabrala postel dále od vchodu a zabydlela se tam.Kamarádka se rozhodla vzít si postel blíže u vchodu.Zabydlely jsme se a následovala porada s učiteli a přednášky.Byli jsme se podívat i na sjezdovce.Vzduch byl studený a pálil nás v plicích.Utahané jsme se vracely do postelí kolem desáté hodiny večer.

Pondělí

Celou noc nám naše sousedky klepaly do sádrokartonové zdi, přes kterou je všechno slyšet, takže jsme se ani jedna nevyspaly. Usnuly jsme až nad ránem, kdy Janu s Katkou přestalo bavit to bláznivé klepání do zdí.

Ráno probíhalo vše celkem v poklidu. Na snídani klid a pak nástup pod schody. Eliška mi pomáhala připevnit si na nohy přezkáče. Chodilo se nám v nich všelijak, jen ne dobře. Každá popadla lyže, Eliška snowboard a mohlo se vyrazit.

Ze schodů jsem málem spadla,lyže se hrozně špatně nesly.Na sjezdovce jsme si je nasadili a vyrazili za učitelem.Ukazoval nám různé cviky a my je museli věrně kopírovat.Šlo to ztěžka.Následoval oběd,polévka a vepřové maso se zelím a knedlíky.Nasoukala jsem do sebe oběd a musela počkat na ostatní.Následoval polední klid,odpolední výcvik s pády a konečně večer.Vklouzla jsem do sprchy a čekal mě šok-voda rozhodně nebyla teplá!Rychle jsem se opláchla a honem vyrazila na výlet do postele,kde jsem se schovala pod peřinu a chtěla spát..Jenže se něco pokazilo.Eliška s Maruškou nemohla spát taky a tak jsme si vlezly do našeho pokoje a povídaly si vtipy.Jenže jsme se tak smály,že se prudce rozlétly dveře a stál v nich pan učitel Vítovec ,který byl ten den vedoucí.Okamžitě mi došlo,že jsme musely přetáhnout večerku. Učitel nám samozřejmě zakázal zavírat dveře.Jenže při otevřených dveřích dokořán já neusnu.Maruška už spala a já koukala do stropu.Prudce jsem se zvedla,odkopla peřinu a zavřela potichu dveře.Zalezla jsem do postele a spokojená usnula.

Úterý

Budík zazvonil v 6:00 ráno. Vyhrabaly jsme se z teplých postelí jen já a Maruška. Večer totiž začalo hřát topení, takže jsem jako první zalezla do sprchy a dopřávala si příjemnou, teplou koupel. Maruška šla hned po mně. Pak jsme vzbudily holky a oblékly se. Mezitím už se ozval ryk z chodby, který naznačoval, že bude snídaně. Doufala jsem, že bude stejné jídlo jako včera-cereálie s mlékem-a nemýlila se. Po snídani jsme se šly nastrojit, tedy navěsit na sebe teplé oblečení a přezkáče. Šlo se ven na sjezdovku. Večer přijela dcera p. uč. Maškové Tereza. Měla nás, začátečníky. Dopoledne jsme prováděli nějaké cviky na lyžích a také soutěže. Běhali jsme k hůlkám, postaveným do sněhu. V přezkáčích to nešlo dobře. A pak jsme si nasadili jednu lyži a jezdili s ní do kopce i z kopce. Někteří experti jako například já a Štěpánka se málem zabili. Nakonec jsme dělali pár obloučků a vyzkoušeli vlek-zatím jen pomu.Měla jsem podivný pocit v břiše. Jelo to hrozně pomalu. Ve zdraví jsme dorazili všichni nahoru a vyzkoušeli si živý slalom.Následně jsme už došli do apartmánů,hladoví jako vlci v zimě.K obědu byla svíčková.

O poledním klidu se Eliška nedovoleně přestěhovala k holkám do pokoje. Návštěvy o poledním klidu nebyly dovolené. Přebývala tam asi hodinu, dokud ji nepřivedl s kázáním opět pan učitel.Zbytek probíhal už v klidu.Já seděla u notebooku a Maruška vedle mě.Najednou vykřikla,že jí teče krev z nosu a vyletěla do koupelny.Já běžela za ní a když jsem uviděla tu hromadu krve,neváhala jsem a vyrazila na bleskový výlet za paní učitelkou.Položila Marušce na krk ručník namočený ve studené vodě a pravidelně nás kontrolovala.Já zůstala s ní v koupelně a čekala,dokud se to nezastaví.

Než jsme se vůbec nadály, poledne uběhlo jako nic a my zase stály na lyžích. V našem družstvu byly jen samé holky. Dvakrát jsme vyjely pomou nahoru na menší kopec a nacvičily pár oblouků. Dole jsme se setkaly s družstvem pokročilejších, se kterým jsme nastoupili na jiný vlek-kotvu. Zvedal se mi žaludek jen z té rychlosti, jakou ostatní svištěli nahoru. Postavili jsme se s Jakubem na stopu a vlekař nám pomohl dostat se na kotvu. Křečovitě jsem svírala železnou tyč a snažila o rozumnou konverzaci se spolužákem. Naštěstí mě včas varoval před nebezpečným úsekem, který jsem v pohodě zvládla. Vyskočila jsem z kotvy zavčasu a Jakub ji jen pustil dál. Nemotorně jsem se postavila na nohy a nemohla uvěřit, že jsem nespadla. Zato Štěpánka s p. uč. Vítovcem a Monika s Míšou dopadli hůř. Prý skončili na zemi, což se později ukázalo jako pravda. Sešli jsme se pak všichni a zkusili podjíždět branky z hůlek. Někdo to jednoduše nevybral a shodil celou bránu, ale většina to zvládla. Pak se družstvo dalo dolů v Terky, naší instruktorky, stopách. Mohly jsme jí tykat, to bylo fajn. Dojeli jsme k něčemu, co vypadalo jako lampa s oranžovým obalem a tam jsme zastavili. Dolů jsme pak mohla jet sama. Schválně jsem si nabrala větší rychlost a povedly se mi krásné obloučky. Dole jsem to také vybrala dobře a s pokročilejším družstvem čekala na to naše. Naskytla se mi příležitost zpozorovat pár pádů, ale jinak dojely všechny naše holky v pohodě, dokonce i Štěpánka. Předposlední jízdu v mluvě lyžařů (vlastně poslední, ale tak se to neříká) jsem jela se všemi do poloviny kopce, kde jsme opět zopakovali živý slalom. Projely jsme ho celkem dobře všichni a postupně se sjíždělo dolů. Já to mohla vzít už rovnou cestou.

Vítr mi hvízdal kolem hlavy a já si užívala rychlou jízdu.Dokonce jsem se odhodlala vzít si hůlky závodnicky a jelo se mi nadmíru dobře.Elegantně jsem zastavila a sundala si lyže.Unavená jsem zalezla do pokoje a užívala si klidu.K večeři byly zapečené brambory.Po večeři jsem se šla vysprchovat a zalézt do postele.Sedla jsem si k notebooku a zjistila, že zase vypnuli Wifi, takže jsem se nemohla ani připojit k internetu.Rovnou jsem si lehla a šla spát.

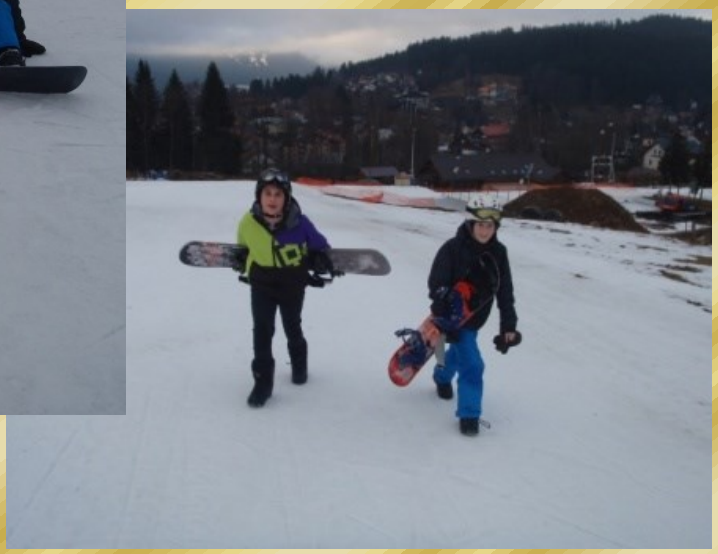

Středa

Vzbudila jsem se s Maruškou nastejno, kolem čtvrt na sedm. Obě jsme se nějak zapovídaly a já vstávala až v 7:20, tj. deset minut před budíčkem. Zalezly jsme do koupelny a obě si dopřály teplou sprchu, přičemž už služba klepala na dveře s budíčkem. Po snídani si všichni obyvatelé apartmánu č. 4 nazuli přezkáče, oblékli se do teplých bund a oteplováků a nasadili si rukavice a helmy. Na chodbě už stáli všichni ostatní. Opatrně jsem snesla lyže dolů po schodech. Počkali jsme na učitele a vyrazili rovnou na sjezdovku. Rozcvička a hurá na lyže. S Maruškou jsme nasedly na kotvu a jely. Jenže něco se stalo špatně a obě jsme spadly jako zralé hrušky pár metrů před nástupním místem. Prostě smůla, co k tomu dodat. Pak se nám dostalo druhé šance a udělaly jsme pokrok-dojeli jsme do poloviny kopce! Nadávala jsem na Marušku, protože jí ujely lyže a ona nás shodila. Pohádaly jsme se a jedna byla na druhou naštvaná. Jezdila jsem potom celý trénink na kotvě s někým jiným. Pak jsme jely předposlední jízdu a s hladovými žaludky vyrazily na pokoj. S Maruškou už jsme se zase chovaly, jako kdyby se nic nestalo. Ale zato jsem se pro změnu pohádala s Eliškou kvůli bodování a málem jsme se stěhovaly z útulného bytečku do jiného, menšího. Moc se mi to nelíbilo, a proto jsem při nákupech, kdy jsem v krosně nesla Elišky věci, s ní udobřila.

Odpoledne trénink nebyl, což mě mrzelo. Ale povinný odpočinek měl před lyžemi přednost. Uskutečnila se procházka-stopovačka na Belveder. Hledaná byla Terka, p. učitelky dcera. Čekala na nás před restaurací. Všichni už byli pěkně žízniví, takže nám pití opravdu sedlo. Po občerstvení zase následoval návrat domů, večeře a zasloužený odpočinek. Porada a jako velké finále postel. Ale mezitím se stala ještě jedna menší událost, na kterou teď vzpomínám s úsměvem.

Zalezly jsme s Maruškou do postelí a pracovala jsem na notebooku. Pak jsem ho vypnula a povídaly jsme si. Po chvíli jsme zhasly i světlo a vše potemnělo a utichlo. Zadřímla jsem, ale vypadl z toho jen lehký spánek, nebo také polospánek. Najednou se začaly s lomozem otevírat dveře a já, jak jsem způli spala, najednou jsem se prudce posadila a málem třískla hlavou a zeď. Dveře se konečně otevřely a já v nich spatřila siluetu dospělého člověka. Myslela jsem, že je to nějaký zloděj. Celá jsem ztuhla a neschopná pohybu zírala na postavu. Pak na mě promluvila známým hlasem patřícím paní učitelce Maškové. Mé napětí povolilo a já klesla zpět na postel. Zmohla jsem se na chabé:Tohle už nikdy nedělejte, prosím, já se hrozně lekla. Paní učitelka pokývala hlavou a odešla. Maruška se smála jako blázen, jenže to už jsem ani nevnímala. Zalehla jsem a spala jako zabitá.

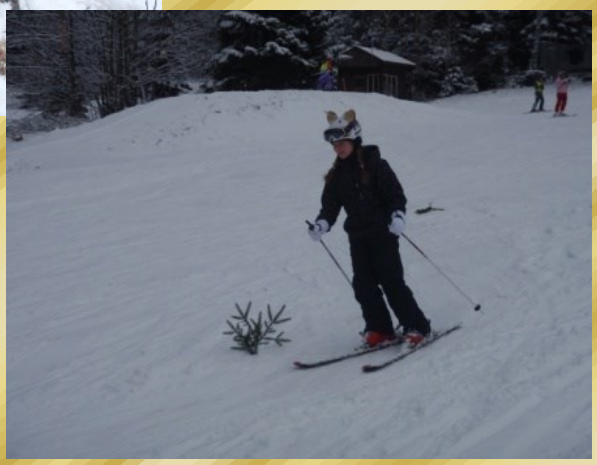

Čtvrtek

Někdo inteligentní nařídil budík už na šestou. Vypli jsme ho a vstávaly až kolem sedmé hodiny. Ranní sprcha, budíček, snídaně a vystrojit se. Stereotyp. Pak hezky s nářadím (lyže a hůlky/snowboard) až na sjezdovku a věřte mi-to se pronesete a ještě jdete v přezkáčích. Když dorazíme, má každý pocit, že rozcvičku máme za sebou. Pak všechna družstva vyjela kotvou nahoru a cvičili na slalom. Padala jsem jako snad nikdy, prostě jsem neměla svůj den. Pak jsme odešli na oběd, kde podávali rybí filety se pštrosím vejcem a brambory.

Odpoledne na sjezdovce jsme se zařadili podle abecedního pořádku jmen, takže jsem byla skoro poslední. První kolo jsem zvládla za 25,8 vteřin a druhé jsem byla diskvalifikována. Minula jsem díky dvěma (!!!) pádům několik kusů chvojí, tedy točných bodů. Byla jsem na sebe tak naštvaná, že jsem málem propásla večerní lyžování. Z toho jsem měla jen zkušenost-naučila jsem se na kotvě jezdit sama, protože mě nebavily neustálé pády s někým. Navíc bylo občas problém najít někoho, kdo by se mnou jel. V pátek jsem jezdila už sama.

Večer nebylo na sjezdovku vůbec vidět. Několikrát mi připadalo, že padám, ale spadla jsem konečně jen jednou či dvakrát. Na cestě pod kotvou nebylo pořádně ani vidět a nejet sama, tak nedojedu nahoru snad ani jednou. Klouzalo to tam a jen se v matném světle leskly stopy od lyží vyjetými sem lyžaři. Naštěstí se nikdo nezranil. Totálně vyčerpaní jsme sundali lyže, vyšlapali nahoru, vykašlali se na sprchování a rovnou zalezli do postelí. Tentokrát se nám večerka posunula za příkladný klid v minulé noci do 23:00 místo obvyklých 22:00. Sedla jsem na chvíli k počítači, ale brzo mě to pustilo a šla jsem spát.

Pátek

Poněvadž jsme měly službu my, vstávaly jsme s předstihem už půl hodiny, to jest v sedm ráno. Vysprchovat, dát upozornění a balit. Povedlo se mi sbalit většinu věcí, co jsem tam měla. Ale nenašla jsem klíče. No co, ty se dají udělat, ale maminka mě asi přizabije. Ovšem Maruška mi vzápětí položila otázku:opravdu asi? Rázně jsem ji odmítla a se smíchem balila dál. Ráno byl poslední trénink, který jsme tu všichni zažili. Konaly se závody ve sjezdu. Jelo se jen jedno kolo, které jsem zvládla celkem rychle. V dobrém čase a zdraví jsem dojela do cíle, spokojená sama se sebou. Zabrzdila jsem pod družstvem a čekalo se na ostatní. Brzo ale přišla předposlední jízda a já se musela se sjezdovkou na Samotách a vším,co k ní patřilo, rozloučit. Naposledy jsem se ohlédla za horami na obzoru. Belveder, Špičák. Sjela jsem dolů jako první a sundala si lyže. Vydusala jsem schody a následovalo balení číslo dvě, které bylo o poznání obtížnější. Nebyla jsem si jistá, jestli jsem si sbalila ty zpropadené klíče. Vždyť ráno tu ještě byly, ksakru, nadávala jsem.

Nejistota mě neopustila ani teď ve vlaku. Před chvílí se tu promenovala cizí škola na lyžáku. Absolutně bezohledná. Jedna dívčina mávla lyžemi a málem zasáhla paní učitelku Maškovou do hlavy. P. učitel Vítovec za nimi zlobně vykřikl, ať dávají pozor, ale k srdci si to viditelně nevzali. Pak tu procházeli zas! Šla jsem se naoko projít a pohlídat naše lyže, aby je nevzali. Dívala jsem se z okna a opřená o lyže prohlásila, že je tu krásný výhled. Míša Z. s Katkou se duchapřítomně opřely a ty na druhé straně a také napodobovaly moje domnělé prohlížení krajiny. Pokývaly a dívaly se z okna dál. Jeden z chlapců, procházejících okolo, se po mě podezřívavě ohlédl, jako by tušil, že tu nejsem jen tak. Nakonec i on odešel a já se s klidem v duši vrátila zpět na sedadlo. Cesta domů byla dlouhá. Vybila se mi baterie v notebooku, takže mi nezbývalo než se vesele bavit s Maruškou. Po chvíli se mě k mému údivu zeptal p. uč. Vítovec na žebříček mých nejoblíbenějších učitelů. Koukala jsem na něj jako na zjevení - byl zřejmě v dobré náladě, poněvadž tyhle věci s námi, žáky, obyčejně neprobírá. Odpověděla jsem mu po pravdě tak, jak jsem zvyklá. Asi mi ne nadarmo všichni říkají, že jsem občas až krutě upřímná, protože jsem jeho v mém žebříčku neuvedla. Ale vzal to s humorem.

Vlak zastavil v Plzni na nádraží a všichni se honem hrnuli ven. Rozloučila jsem se s p. uč. Maškovou a Terkou a netrpělivě s učitelem vyhlížela maminku. Jako kdybych jí nepsala: buď tam včas! Přišla až po několika minutách. Opustili jsme nádraží a cestou se zastavili u babičky. Následovala už jen cesta domů.

Náš lyžařský kurz se mi ohromně líbil a teď mi přišlo neskutečné, jak se mi mohlo lyžování nelíbit. Svah už sjedu v pohodě a většinou i ve zdraví, ale co si budu nalhávat-brzdit pořádně neumím. Jediné, co mi tam vadilo, byla kotva. To bylo něco příšerného. Sice jsem se na ní naučila jezdit sama a od té doby jsem ani jednou nespadla, ale pořád z ní mám strach. Každopádně je naprosto jisté, že na náš lyžák, na dobré i špatné okamžiky, nezapomenu. Nikdy.

Tereza Vodáková, 7. tř.

Školní kolo soutěže dětských recitátorů

Dne 26. února 2014 se na naší základní škole již podruhé uskutečnila přehlídka dětských recitátorů. Stejně jako loni byl o ní mezi dětmi obrovský zájem. Celkem se zúčastnilo 46 žáků v 5 kategoriích. Všichni žáci se na soutěž svědomitě připravovali se svými učitelkami českého jazyka, ti menší hlavně s rodiči. Z tak velkého počtu soutěžících nebylo lehké vybrat ty nejlepší. Ocenění a pochvalu za účast v soutěži dostali všichni, jako nejlepší ocenila porota tyto žáky:

0. kategorie – žáci 1. ročníků
1. místo – Kateřina Hladíková
2. místo – Jan Vodák
3. místo – Karla Lukešová

1. kategorie – žáci 2. - 3. ročníků
1. místo – Jolana Hrdinová
2. místo – Eva Hanzlíčková
3. místo – Lucie Palmová

2. kategorie – žáci 4. – 5. ročníků
1. místo – Nikol Pašková
2. místo – Zuzana Pokorná
3. místo – Zuzana Hanzlíčková

3. kategorie – žáci 6. – 7. ročníků
1. místo – Viktoriya Budzyn
2. místo – Kateřina Menclová
3. místo – Radka Štruncová

Všem žákům děkujeme za účast a nejlepším recitátorům budeme držet palce v okresním kole v Nýřanech.

Eva Šimlová

Školní kolo soutěže dětských recitátorů

Školní kolo soutěže dětských recitátorů

Slyším,
ale
poslouchat
NEBUDU!

Školní kolo soutěže dětských recitátorů

A JAK REPREZENTOVALY RECITÁTORKY V OKRESNÍM KOLE V NÝŘANECH?

Reprezentovaly: **Pašková Nikol, Pokorná Zuzana, Hrdinová Jolana, Burzyn Viktoriya** – získaly čestné uznání, **Eva Hanzlíčková** - čestné uznání a postup do krajské přehlídky dětských recitátorů (jako 1. místo)

Blahopřejeme!!!

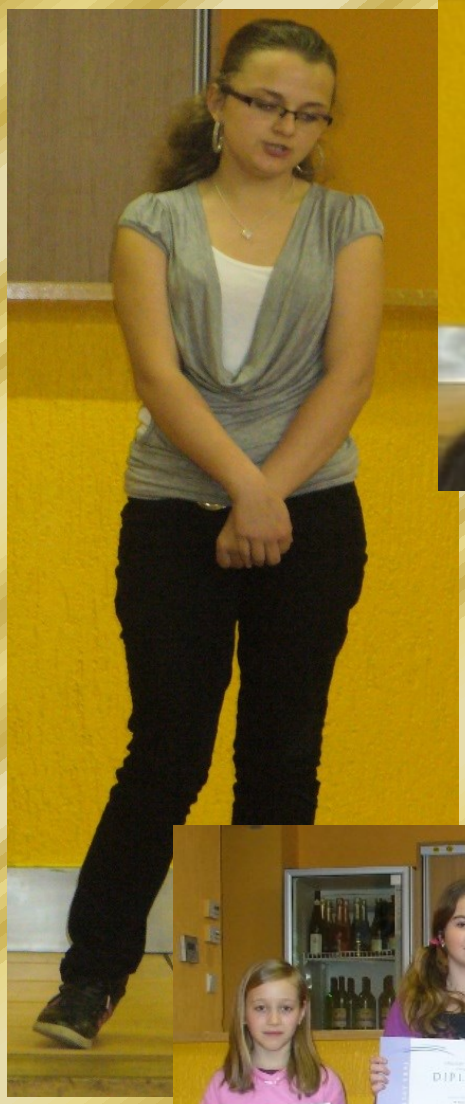

Pavla Záturová

FOTOGRAFICKÝ KROUŽEK

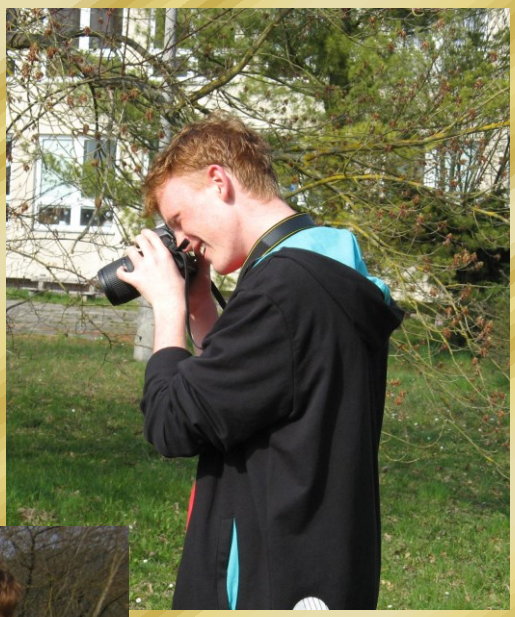

Na naší škole začal úspěšně pracovat kroužek digitální fotografie. Vede jej pan **PhDr. Jan MAŠEK Ph.D.** ze Západočeské univerzity. Žáci se seznamují se základy fotografování, učí se kolem sebe dívat a vnímat okolí očima fotografa a také upravovat vytvořené obrázky pomocí dostupných programů pro zpracování fotografií.

… FOTOGRAFOVÁNÍ V TERÉNU

… NEBO V IMPROVIZOVANÉM ATELIÉRU …

Nikon

... PŘI FOCENÍ SI UŽIJEME SPOUSTU LEGRACE ...

… I OBYČEJNÉ VĚCI MOHOU BÝT KRÁSNÉ…

… ZÁTIŠÍ

Petra Kratochvílová

ZDRAVÁ SVAČINKA

Když jsme si při vyučování povídali o výživě a správném stolování, rozhodli jsme se, že si sami ve škole připravíme zdravou svačinku. I když jsme někteří z nás „drželi nože“ v ruce poprvé, dílo se podařilo. Krásně nazdobená svačina skvěle chutnala. Byla to moc pěkná hodina. **děti z 2. A**

ÚSPĚCHY NAŠICH ŽÁKŮ

S RADOSTÍ OZNAMUJEME DALŠÍ Z ÚSPĚCHŮ NAŠICH ŽÁKŮ:

JIŘÍ CHURAVÝ Z 6. B ZÍSKAL 1. MÍSTO V ZÁVODĚ „PŘEKLIŽKA CUP 2014“

JEDNÁ SE O PRVNÍ ZÁVOD Z PĚTI VŠESTRANÝCH ZÁVODŮ V LEZENÍ „MAGLAJZ BOULDER CUP“ VELKÁ CENA MĚSTA KLADRUBY

BLAHOPŘEJEME!!!

Jarní akce Kynologického klubu Kaznějov

Na letošní jaro připravují kaznějovští kynologové dvě akce. Poslední sobota v dubnu bude patřit sportování s pejsky. **26.4.2014 se totiž po loňském úspěchu uskuteční neoficiální závody v agility na cvičišti kynologického klubu u hřbitova.** K vidění budou domácí soutěžní týmy, ale i někteří účastníci až ze vzdálené Moravy. Organizátoři připravili pro letošní ročník kromě tradičních kategorií i kategorii XS pro nejmenší pejsky, kategorii pro děti do 15-ti let a kategorii pro seniory nad 60 let. Start prvního závodníka je naplánován na 8:30 hodin, ukončení se předpokládá okolo 15:00 hodin. Po celý den bude v provozu tradiční výborné občerstvení včetně nejžádanějších langošů. Přijďte povzbudit domácí závodníky a závodnice a inspirovat se příjemným sportem pro Vás a Vaše domácí mazlíčky!

Na druhou květnovou sobotu připravili kaznějovští kynologové tradiční **jarní pochod okolím Kaznějova**. Startovat se bude průběžně od hasičské zbrojnice v Kaznějově dne 10.5. 2014 mezi 9:00 – 10:00 hodin, startovné bude 30 Kč. Připraveny budou trasy 10, 20 a pro cyklisty 40 km. V cíli na cvičišti ZKO u hřbitova čekají na všechny účastníky diplomy a vuřty k opečení. Pro letošní ročník připravili organizátoři překvapení v podobě ukázky nového běžeckého sportu s pejsky, canicrossu. Přijďte se podívat a zafandit závodním týmům. Startovat se bude ve 13:00 hodin z plochy kynologického cvičiště u hřbitova, po doběhu závodníků se na našem cvičišti uskuteční od 14:00 hodin canicrossový seminář, na kterém případní zájemci zhlédnou praktickou ukázku a budou si moci zdarma vyzkoušet speciální výbavu pro tento sport. Přijďte se seznámit s touto zajímavou volnočasovou aktivitou!

Milena Mašková, cvičitelka ZKO Kaznějov

65

33
34
27
46
78

Stádo u lesa klidně stálo,
k tomu aby utekli, chybělo jen málo.
Z lesa lidé vjíždějí!
Všechny polapit je chtějí!
Zní dusot kopyt koňských,
v mysli obrázky let loňských.
Najednou vzduchem laso vzlétlo,
rychlé bylo jak babí léto.
Kobylka prudce sebou zmítá,
kope a zoufale se vzpíná.
Pak okolí pročísly střely,
zabodly se do vší té mely.

Nový život teď mustangy čeká,
každý kůň všeho se hned leká.
Ostatně-není se čemu divit,
v přírodě se tak zvíře musí živit.
S Tarou problémů je pole lán,
o divočině vítr vál.
Charlieho snaha se ale vyplatí,
na Taře se zakrátko jezdit smí.
Kaštanově-bílé tovero s očima modrýma,
takových koní už mnoho nezbývá.
Tara svět lidí pilně studuje,
a svou důvěru k lidem buduje.

Tara

Tara zažívá perné dny,
kdy zločiny halí se do tmy.
Charliemu jakýsi člověk pomstít se chce,
když se krádež koní vydaří, zloděj ruce si mne.
Mezitím, co je její pán v bezvědomí,
Tara si něco důležitého uvědomí.
Možná si říkáte, že to není možné,
když kůň sám dveře otevře.
Ale skutečně je tomu tak,
lesem pádí dva koně jako ohnivý drak.

Tara s Isou usilovně domov hledají,
je to tam, kde obě se dobře mají.
Po pár dnech vidí ranč z dálky,
připadá jim jako vystřižený z pohádky.
Temným lesem se dál prodírají
a pak jen udiveně zírají,
Charlie nevěří očím vlastním,
první shledání stává se slastným.
Nyní již není čeho se bát,
a dumat, jak o sebe dál dbát.
Zloději neušli svému trestu,
teď jsou k posměchu celému městu.

Isabela

Když se Tara probudila,
divila se, že není mrtvá.
Charlie, který u ní klečel,
samou radostí téměř brečel.
Dával klisně odvary bylinné,
z nichž příjemná vůně se line.
Udělal to nejlepší, co udělat mohl,
a Taře hodně tím pomohl.
Kobylku domů si odvezl
a nečekané břemeno na bedrech nesl.
Skoro ani nedýchal,
když zjistil, že jeho hřebce někdo týral.

Pro svého koně si dojel
od začátku jeho trénink rozjel.
Béďa choval se chladně a odtažitě,
přestože se nyní měl jako sele v žitě.
Nakonec Charlie získal si jeho důvěru zpět
i bez zbytečných slov a vět.
Rána na noze u Tary se hojila,
zlomená kost se zacelila a v celek spojila.
Charlie zadarmo dva velšské poníky dostal,
nemohl říci, že o ně nestál.
Začal je hned na výstavu chystat,
aby tam mohli provést vítězné: hasta la vista!

Pluto

Tara s Charliem se pohádala
a tvrdé rány rozdávala.
Charlie hůře to nesl,
do divočiny mustangy odvezl.
Tam v indiánském táboře,
mají se všichni zadobře.
Cestovali kamionem i lodí
a viděli několik moří…
Charlie se svým ochočeným vlkem se shledal,
svého stáří vlk příliš nedbal.
Do tlamy vodítko popadl a běžel,
Charlie o něj zakopl a na zemi ležel.

Jednoho dne v jeskyni,
kunu našli a chytili.
Postavili jí bytelnou ohradu,
Kaskáda tam vybíjela svou zlobu.
Pak nastal ten vzácný čas,
kdy Tara do divočiny podívá se zas.
Stádo s Tarou lesem letělo,
obrovský kmen přes cestu vidělo.
Tara na zemi odevzdaně leží,
že bude žít už nevěří.
Charlie sice přiběhne, léky připravené má,
neví ale, zda-li se koňský život zachránit dá.

Dingo

Již zahojila se zlomená kost,
a Tara již překonala přes minulost most.
Je spokojená, že se může celý den pást,
a jablka z Charlieho kapsy krást.
Dostala ona a jiní koně nový box,
všem se líbil, a to moc.
Na výstavu Charlie s poníky jel,
a hned vítězství v kapse měl.
Byl z toho ohromně nadšený,
a nachystal si malé povyražení.
Druhý den měl v plánu slalom,
druhé místo z něj vylezlo potom.

Mezitím Béďa se Taře dvoří,
a kobylka se do pokušení noří.
Nakonec sbalit se nechala,
po boku hřebce do lesa spěchala.
Užívali si tam společně,
než spolu vydali se zpět konečně.
Zmatená a vyplašená je teď Tara,
tyto pocity pak zmizely jak nad hrncem pára.
Jak to ale Charliemu sdělit?
Nikdo by si to s ním nechtěl měnit.
Charlie nějak tu novinku strávil,
i když dlouho se tím dávil.

báseň napsala Tereza Vodáková, 7. tř.

Sam Smith - Money on my Mind

When I signed my deal
I felt pressure
Don't wanna see the numbers
I wanna see heaven
You say, could you write a song for me?
I say, I'm sorry I won't do that happily

When I go home
I tend to close the door
I never wanted more
So sing with me
Can't you see

I don't have
Money on my mind
Money on my mind
I do it for
I do it for the love
[x2]

I do it for the love

I do it for the love

Please don't get me wrong

I wanna keep it moving

I know what that requires

I'm not foolish

Please, can you make this work for me ?

Cause I'm not a puppet, I will work against your strings

When I go home

I tend to close the door

I never wanted more

So sing with me

Can't you see

I don't have

Money on my mind

Money on my mind

I do it for

I do it for the love

[x2]

I do it for the love

I do it for the love

I do it for the love

When the sun will set

Don't you fret

No I have no money on my mind

No money on my mind

No money on my mind

No I have no money on my mind

[x2]

Just love

Money on my mind

Money on my mind

I do it for

I do it for the love

I don't have

Money on my mind

Money on my mind

I do it for

I do it for the love

I do it for the love

svoji oblíbenou písní přispěla
Karolína Šuchmanová, 9. B

Na tomto čísle se podíleli:

náš známý grafik Jan Dolejš z 8. A

•

Tereza Vodáková ze 7. tř. + Marie Vyletová ze 7. tř. + Karolína Šuchmanová z 9. B + žáci z 2. A + Mgr. Edita Beranová + Mgr. Petra Kratochvílová + Mgr. Václava Vitoušová + Mgr. Ivana Kozlíková + Mgr. Radka Lavičková + Mgr. Milena Mašková + Mgr. Pavla Záturová

Externí žák:

Doc. RNDr. František Žaloudek

Články ve Zkazkách č. 11	Webové stránky školy - URL
strana 7 – 14 - Celoškolní kolo ve stolním tenisu - leden 2014	Celoškolní kolo ve stolním tenisu – leden 2014: http://zskaznejov.webnode.cz/products/celoskolni-kolo-ve-stolnim-tenisu-leden-2014/ Fotogalerie: leden - únor 2014 - Celoškolní kolo ve stolním tenisu: http://zskaznejov.webnode.cz/products/leden-unor-2014-celoskolni-kolo-ve-stolnim-tenisu/
strana 15 – 16 Internetový kurz zdravého životního stylu Hravě žij zdravě	Internetový kurz zdravého životního stylu Hravě žij zdravě - září - prosinec 2013 http://zskaznejov.webnode.cz/products/internetovy-kurz-zdraveho-zivotniho-stylu-hrave-zij-zdrave-zari-prosinec-2013/
strana 17 – Momenty ze zápisu nových prvňáčků	17. ledna 2013 - Zápis do 1. tříd (fotogalerie) - http://zskaznejov.webnode.cz/products/a17-ledna-2013-zapis-do-1-trid/

Webové stránky školy	http://zskaznejov.webnode.cz
Webové stránky Základní školy Kaznějov - Turistický průvodce pro uživatele	http://senk.webnode.cz/products/webove-stranky-zakladni-skoly-kaznejov-turisticky-pruvodce-pro-uzivatele/